



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor  
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum  
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,  
Coordinatus, Seu Omnes ...**

**Diana, Antonino**

**Lugduni, M. DC. LXXX.**

22. An Indulgentia alicui Templo concessa perseveret, si Templum alium transferatur in locum? Et quid, si dirueretur, & reficeretur per partes? Ex p.6. tr. 7. & Misc. 2. r. 32.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

vel satisfactionis nobis deficientis) acquireret illam satisfactionem Indulgentiæ, etiam si quando tale opus operatur neque intendat actualiter, neque virtualiter, non etiam penitus ignoret, quæ veritas magis confirmatur ex probabiliori opinione asserente, quod quis satisfacit præcepto recitandi Horas Canonicas, & audiendi Missam & sacramentalis penitentiæ, si fiat opus iniunctum, quamvis fiat cum formali intentione positiua non satisfaciendi pro tunc, ergo satisficit præcepto imposito pro faciendis rebus iniunctis pro Indulgentia, etiam si quis careat intentione actuali, vel virtuali eam lucrandi, hoc enim est multo minus, quam in supradictis tribus præceptis habere intentionem actualem non satisfaciendi pro tunc, quia non obstante satisficit, & hæc omnia docet Portel *vbi supra* alias etiam adducens rationes, & ideo concludit, quod

Sup. hoc in Ref. præterita.

si in aliqua Ecclesia est vna Indulgentia concessa intranti illam, & ibi certis vicibus dicenti *Pater noster*, & *Aue Maria*, vel quid simile, si aliquis existens in gratia intrauit Ecclesiam, & recitauit Orationes iniunctas pro illa Indulgentia lucranda, sed ignorauit ibi talem Indulgentiam illo die concedi, hoc non obstante asserit supradictam illam Indulgentiam lucrari, & hanc sententiam testatur Portel audiuisse ex ore proprio à sapientissimo Patre Ludouico Molina Societatis I. E. S. V. illam docente.

## RESOL. XX.

*Duo dubia satis practicabilia circa Indulgentias discutuntur.* Ex parte 6. tractatu 8. & Misc. 3. Resol. 31.

Sup. hoc primo casu & dubio inf. in Resol. 42. à princ. sed ibi mutata sententia in §. Vidisti, dictæ Ref. & hic inf. in §. seq. huius Resol.

§. 1. EX Gallia fuerunt mihi transmissa duo dubia, & ita erat petitio. In Ecclesia Sancti Caroli Lugdunensis sunt altaria ad Confraternitates diuersas pertinentia; vnum, v. g. ad Confraternitatem S. Ioseph, aliud ad Confraternitatem S. Iacobi, aliud, &c. Vnaquæque Confraternitas pro sua Capella, vel pro suo Altari Indulgentiam plenariam ad septennium per Breue obtinuit, in quo est Clausula (volamus autem quod si aîas Christi fidelibus dictam Ecclesiam visitantibus aliquam aliam Indulgentiam perpetuò vel ad tempus nondum elapsum duraturam concesserimus, præsentibus nullæ sint.) Queritur modo an hoc non obstante valeant Indulgentiæ ut supra concessæ? Secundum dubium sic erat. Confraternitas, v. g. Sancti Caroli Lugdunensis Indulgentiam plenariam pro sua Ecclesia seu Capella obtinuit in die festo Annuntiationis, ut in Breui continetur lucranda. Vfus autem Ecclesiæ Lugdunensis est non solum transferre officium dictæ Annuntiationis, quando in Hebdomada maiori cadit, verum etiam solemnitatem ita quod in ea die in qua fit translatio omnis loci populos cesset ab opere. Queritur modo an in dicto translationis casu transferatur quoque Indulgentia?

Sup. hoc secundò dubio inf. in §. vlt. huius Resol. & in alia eius annot.

2. Ad primum dubium respondi affirmatiuè, quia verba dictæ clausulæ intelligenda sunt de alia Indulgentia simili expressa in eadem concessione, ob dictionem, aliam, quæ est repetitiua eiusdem qualitatis, quæ priùs, seu immediatè fuerat expressa; vnde v. g. valida erit Indulgentia cum dicta clausula pro festo B. Caietani, etiam quod in nostris Ecclesiis adesset Indulgentia pro festo B. Andrea. Et ita docet Lezana in *summa*, tom. 3. verb. *Clausula*, numero 25. Naldus eod. verb. & Gauantus in *Manuali Episcop. verb. Indulgentia*, n. 17.

Sup. hoc in Ref. annot. primæ huius Ref. &c.

3. Ad secundum dubium etiam affirmatiuè respondi ex dictis supra in alia resolutione ex doctrina Francisci Syluij in *resolutionibus variis*, verb. *Indulgentia* 2. §. Si autem; quia ut suppono in breui dictæ Indulgen-

Sup. in Ref. quæ nunc hanc seq.

tia nulla efficitur mentio de die mensis, sed conceditur Indulgentia pro die festiuitatis, ergo ista translata transferatur etiam Indulgentia. Hoc addam, hic, quod non obstat doctrina P. Magiltri Lezana *vbi supra* in *summa* tom. 3. verb. *Festi dies numer.* 13. ex Portello & Azorio, quod aliquis dies festus habeat Indulgentiam annexam lucrandam tali die, si contingat officium illius diei transferri in alium diem, tunc Indulgentia non transferatur. Non, inquam, hoc obstat, quia seruitio cum Lezana, quod quando transferatur officium, non transferatur Indulgentia; sed secus dicendum, puto quando transferatur, tum ipsa festiuitas, tunc enim puto vt dixi quod transferatur etiam Indulgentia.

## RESOL. XXI.

*An Indulgentia concessa alicui diei festo transferatur si dies festus transferatur?* Ex parte 6. tract. 7. & Misc. 2. Resol. 31.

§. 1. CASus est practicabilis, & ad illum negatiuè respondet ex Azorio & Agudez in *præcept.* 1. *Eccles. lib. 1. cap. 2. n. 10.* vbi sic ait, Sed rogabis, An quando transferuntur horæ Canonice, transferantur etiam Indulgentiæ concessæ à Summo Pontifice; Negat expresse tom. 2. *Moral. insitut. lib. 1. cap. 8. quæst. 8. fol. 183. colum. 1.* affirmans eas esse adnexas ex consensu & concessione Summi Pontificis, diei certo, & non posse in alium diem transferri: nisi speciale privilegium in illarum diplomate exprimat, cui opinioni assentior, propter eandem rationem.

2. Verum affirmatiuè sententiæ adhaeret Franciscus Syluius in *resolut. variis*, verb. *Indulgentia* 2. vbi ita asserit. Si conceditur indulgentia visitantibus Ecclesiam N. die festo talis aut talis Sancti, nulla facta mentione diei mensis, aut diei depositionis, aut mortis, aut translationis, aut similis: & contingat festum illud celebrari die ordinario, in quem cadit, sed aliquo alio, in quem non solum officium, sed etiam festum transferatur; verisimile est indulgentiam quoque transferri: quandoquidem Indulgentia concedatur pro die festo talis Sancti: dies autem festus illius fit, quando eius officium, ac festum celebratur. Vnde si conceditur indulgentia in festo Annuntiationis B. Mariæ Virginis, & quoniam die 25. Martij cadit in septimanam Sanctam, festum simul cum officio transferatur ac celebratur post Dominicam in Albis, probabile est indulgentias lucrandas esse non in die 25. Martij, sed eo die quo post Pascha festum illud celebratur. Idemque propter eandem rationem dici posse videtur, quando nulla similiter facta mentione diei mensis, aut depositionis, &c. conceditur indulgentia visitantibus Ecclesiam talem die festo, vel in festo S. Benedicti, S. Thomæ, S. Francisci de Paula, &c. & propter Dominicam Quadragesimæ, aut aliud impedimentum, Benedictini, Dominicani, Minimi, aut alij festa illa transferunt iuxta præscriptum Romanorum Pontificum, quod nimirum fideles lucrari possint indulgentias, eo die quo festa illa celebrantur. Huc vsque Syluius satis quidem probabiliter,

## RESOL. XXII.

*An Indulgentia alicui Templo concessa perseveret si Templum alio transferatur in loco?* Et quid si dirueretur, & reficeretur per partes? Ex p. 6. tract. 7. & Misc. 2. Resol. 32.

§. 1. Negat.

Negativam sententiam tenet Pater Lugo de Sacramento. Pœnitent. disputat. 17. sect. 8. n. 131. ubi sic ait. Circa indulgentiam localem quæri solet, an diruta Ecclesia, cui concessa erat, maneat indulgentia in illa Ecclesia, si in eodem situ reedificatur? Aliqui Canonizæ dicunt, si auctoritatem Superioris Ecclesie Canonizæ ad alium locum transferatur, deferre secum suas indulgentias. Pater Suarez disp. 52. sect. 1. n. 9. Probabile est, quando in eodem situ statim alia ædificatur: tunc tamen valde dubia esset talis indulgentia, quia remota illa est alia Ecclesia non solum physice, sed moraliter, & ideo indiget nova consecratione. Aliter dicendum esset, si non tota simul, sed per partes dirueretur: tunc enim nunquam prior Ecclesia desinit esse, sed semper moraliter eadem perseveravit. Ita Lugo.

Verum affirmativam sententiam docet Ghilinus in res. cas. confitent. verb. Indulgentia. n. 2. & Bonacina in res. cas. confitent. verb. Indulgentia. n. 5. ubi ita asserit. Si indulgentia concessa sit ipsi templo, sicut ordinariè præsumendum est ipsi templo concessam fuisse, cum ordinariè præscribitur aliquo intra talem locum, vel templum fieri, censet indulgentiam transferri loco, in eoque perseverare: nam censetur adhuc eadem Ecclesia, & idem templum, quod comparari potest personæ, quæ locum desertit privilegium personale.

RESOL. XXIII.

An dirupto Templo Indulgentia ipsi concessa pereat? Et quid, si Superioris auctoritate Ecclesia destruat in partem delinquentium? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 20.

Ad hunc casum libet respondere cum verbis Pauli Layman, in Theolog. moral. l. 5. tr. 7. c. 3. ubi sic ait. Si Ecclesia diruta iterum non reedificetur, locus privatur Indulgentia, cum non loco simuletur, sed Ecclesiæ fuerit concessa; sin verò ædificetur iterum Ecclesia in eodem loco, retinet Indulgentiam, sicuti & alia privilegia, quippe cum moraliter eadem Ecclesia censetur, sicuti docet idem Suarez n. 8. Limitat tamen Innocent. in cap. 2. de novi operis nuntiatio. gloss. in reg. 7. in 6. Nisi Superioris auctoritate destruat in partem delinquentium, tunc enim omnibus privilegiis spoliari censetur, ut iterum ei expressè, seu tacite conferenda sint, de novo ædificetur. Id verò non est impossibile, atque in praxi servari solet, quod Innocent. ibid. docet, & Ludovicus Bononius in tr. de Indulgentiis n. 75. si Ecclesia auctoritate Superioris tali pacto destrui cœtur, ut sub eodem titulo ac Patrono in alium locum transferatur, etiam Indulgentias & alia privilegia eius transferri, quod etiam docuit glossa in reg. in 6. D. Antonin. part. 1. tit. 19. cap. 1. §. 2. Suarez lib. 8. de legib. cap. 5. in fine, qui bene id explicat, transferri privilegia vna cum Ecclesia, si concessa non ratione situs, aut loci, sed absolute Ecclesiæ, & proprio nomine ac titulo suo. Vide etiam Villalobum in summa tom. 1. tract. 26. difficult. 24. num. 2. & Philippum Fabrum de pœnit. in 4. sentent. dist. 19. q. 7. disp. 3. c. 6. n. 184.

RESOL. XXIV.

An Indulgentia alicui Templo, vel Sacello concessa amittatur, destructo Templo, si non reedificetur? Et quid, si per partes destruat, & per partes reedificetur? Et quid, si Ecclesia auctoritate Prælati destruat ea lege, ut alio in loco reedificetur, servando eundem titulum, & Patronum, an secum ferat suas Indulgentias, & Privilegia?

Et an locus, ubi destructum fuit Templum, gaudet immunitate? Ex p. 11. tr. 8. & Misc. 8. Ref. 9.

Ad hunc casum sic respondet Gobat de indul. p. 2. cap. 6. q. 15. n. 20. si non reedificetur templum illud, aut sacellum, certum est perire indulgentiam, nam indulgentia non erat data loco simpliciter, sed Ecclesiæ; Layman c. 3. num. 5. Si autem per partes, seu paulatim destruat, & paulatim reedificetur, si tamen manet eadem moraliter Ecclesia, ita & eadem indulgentia; Lugo n. 131. Imò et si tota simul destruat, & alia mox extruat in eodem loco, censet Suarez d. 52. sect. 1. n. 9. probabiliter remanere priorem indulgentiam; sed Lugo de hoc dubitat. Quin Layman testatur in praxi observari, ut quando Ecclesia auctoritate Prælati destruitur, ea lege, ut alio loco reedificetur, servando eundem titulum, & Patronum, secum ferat suas indulgentias. Ita Gobat; cui adde Dicastillum de Sac. tom. 2. tr. 9. disp. 2. dub. 7. num. 118. cum seq. qui etiam observat probabilem esse, & in praxi servari si Ecclesiæ superioris auctoritate tali pacto destruat, ut sub eodem titulo, aut Patrono in alium locum transferatur, etiam indulgentias, & alia privilegia transferri, Suarius l. illo 8. de legib. c. 5. in fine. Qui rectè explicat transferri privilegia vna cum Ecclesia, si concessa fuerint non ratione situs, aut loci, sed absolute ipsi Ecclesiæ proprio nomine, & titulo suo. Ita etiam S. Antoninus 1. p. tit. 19. cap. 1. §. 2. & Gloss. in reg. in 6. Layman. supr. Franciscus Hottomantis l. illustrium questionum quest. 8. Bonacin. supr. qui addit inde colligi, quod, cum consecratio destructo templo, adhuc adhæreat solo; locus consecratus, vel benedictus semper retinet sua privilegia, quæ ex loci consecratione, vel benedictione sequuntur, quale privilegium est locum non esse venalem, non posse converti ad profanos vsus, & gaudere immunitate, si immunitas primario concessa sit aræ, & non ratione ædificij; privilegium autem concessum solo non putat transferri, sed manere solo affixum, quando templum auctoritate superioris aliò transfertur.

2. Quòd si privilegium, seu indulgentia ipsi templo concessa sit, ut dicebam, sicut ordinariè præsumendum est, concessam, quia ordinariè præscribitur aliquid intra talem locum, vel templum fieri; tunc putat indulgentiam transferri; censetur enim eadem Ecclesia, & idem templum, & est, quasi privilegium concessum personæ, quæ secum desert privilegium personale. Quæ doctrina aliquibus videtur probabilis. De consecratione verò adhuc mihi minus placet, quæ si templum destruat, non potest in alium locum transferri, etiam si iidem lapides, ligna, &c. aliò transferantur; imò etiam si iterum in eodem loco reedificetur, nisi paulatim fuerit destructa, & reedificata; nam tota simul destructa, & iterum reedificata priorem consecrationem amittit. Hæc omnia Dicastillus, qui citat Suares, Pinellum, Graffium, & Bonacinam.

Sup. contēdo in hæc Ref. depra diffici. nor. seq. in dibus præcedentibus Ref. & sup. in tr. 7. Ref. 23. Sed ne prætermittas hic inf. lege. re doctri. nam Ref. seq. & alterius Ref. cius anor;

Sup. hoc privileg. Immunitatis in Ref. præterita à lin. 10. & ver. Nisi Superioris, & melius in tom. 9. tr. 1. Ref. 6. §. verum, paulo post initium

RESOL. XXV.

An destructa Medallia, Rosario, Imagine, pereat Indulgentia? Et quid, si non sit penitus destructa? Et quanta debet esse ruptura, aut fractio, ut censetur perisse Indulgentia? Et notatur in applicatione Indulgentiarum, opus esse, ut quis coram se habeat Medallias, Rosaria, & Imagines, & semel Medallijs Indulgentia applicata, postea non potest amplius tolli, & alijs similibus applicari. Et docetur, quod facultas concedendi Indulgentias nunquam delegatur laicis, & faminis; sed tamen hi possunt determinare grana, aut Imagines.

Et